

Arrest

nr. 61 173 van 10 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 31 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 januari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Indiase nationaliteit en bent u afkomstig uit Guwahati in de Indiase deelstaat Assam. U was eigenaar van een winkel in lederwaren. Sinds het einde van de jaren 90' werd u op regelmatige basis opgezocht door leden van het "ULFA" (United Liberation Front of Assam) om informatie te geven over rijke handelaars. In 2007 werd er door "ULFA" 100.000 roepies van u geëist die u ook betaalde. In februari 2008 werd u door de Indiase politie aangehouden. U werd ervan

verdacht banden met "ULFA" te hebben omdat er regelmatig mensen van "ULFA" bij u over de vloer kwamen. Na zeven dagen werd u zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten. Na uw vrijlating werd u door leden van "ULFA" ontvoerd omdat men u verdacht informatie over hen aan de politie te hebben verteld. U werd zwaar geslagen en na enkele dagen vrijgelaten. In november 2008 werd u nogmaals door de politie opgepakt. U werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u zich maandelijks bij de rechtbank ging aanbieden. Begin augustus ging u zich niet meer bij de rechtbank aanmelden. In september 2009 werd u door leden van "ULFA" benaderd om in oktober 2009 300.000 roepies te geven. U sprak af met uw vriend D. S. om het bedrag in november 2009 aan de Brahmaputrarivier aan "ULFA" te overhandigen. Terwijl D. S. met "ULFA" daarover onderhandelde besloot u te vluchten met de 300.000 roepies die u op zak had. Via Silliguri reisde u naar Delhi, waar u twee maande verbleef. Vanuit Delhi vloog u naar Duitsland en vanuit Duitsland reisde u verder naar België. Op 18 januari kwam u in België aan, waar u dezelfde dag asiel aanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : een soort id-card van de "Department of Labour and Employment" van 1999 en een Income-tax clearance certificate van 1999.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gempakt dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals beschreven in de definitie van Subsidiare Bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen overtuigend begin van bewijs voorlegt die uw identiteit kan staven. Nochtans beweerde u in India nog over een geldig paspoort te beschikken. Van een kandidaat vluchteling kan worden verwacht dat hij in het kader van zijn asielaanvraag alles in het werk stelt om toch op zijn minst zijn identiteit te kunnen aantonen of een verklaring te geven waarom hij daartoe niet in staat is. Uw verklaring dat uw documenten zich momenteel nog in uw winkel bevinden en dat u niet in staat was om deze documenten te verkrijgen omdat u overhaast moest vluchten zijn niet overtuigend. U had immers nog contacten met uw vriend D. S. die u enkele documenten opstuurde die dateren van 1999 maar die toch bezwaarlijk als identiteitsdocumenten kunnen gelden, mede wegens een gebrek aan foto. Meer recentere documenten die uw identiteit en het feit dat u een handelszaak in Guwahati uitbaatte tot 2009, legt u niet voor.

Zelfs indien u door uw overhaaste vlucht niet meer in staat was om die documenten in uw winkel te gaan halen is er geen enkele reden waarom u deze niet zou laten halen en naar België zou laten opsturen door Duv Sharma of een andere bekende. Dat Druv Sharma niet naar uw winkel durfde te gaan en u verder geen familie of bekenden in Assam heeft is niet overtuigend. U beweerde immers van 2005 tot 2009 bij familie en vrienden te hebben gewoond. In hetzelfde verband is het ook bevreemdend te noemen dat u niets weet te vertellen wat er met uw winkel is gebeurd en dat u ook geen inspanningen heeft gedaan om uw zaken te behartigen, temeer u stelde dat uw winkel ongeveer 350.000 roepeis waard is, wat in India toch een aanzienlijk bedrag is. Wat er ook van zij, uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat u voor de Belgische autoriteiten essentiële documenten die uw identiteit, uw verblijf tot 2009 in Assam en uw profiel als handelaar in Guhawati achter houdt. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor dan ook danig ondermijnd.

Voorts zijn uw verklaringen betreffende uw problemen met de Indiase autoriteiten niet eensluidend te noemen. Zo beweerde u aanvankelijk dat u op borg werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u elke maand voor de rechtbank moest verschijnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Verder in het gehoor stelde u dat u gewoon werd vrijgelaten zonder dat daarvoor een borgtocht vereist was en dat de enige voorwaarde was dat u zich éénmaal per maand bij de rechtbank moest aanbieden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook over het tijdstip tot wanneer u zich bij de rechtbank heeft aangemeld is onduidelijk. Zo stelde u aanvankelijk dat u dit anderhalf jaar na uw tweede arrestatie diende te doen, wat impliceert dat u zich voor de laatste maal voor de rechtbank heeft gemeld in de lente van 2010, wat op zich onmogelijk is aangezien u toen reeds in België verbleef. Later in het gehoor stelde u voor het laatst zich bij de rechtbank te hebben aangemeld begin augustus 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p 6). Hoe dan ook enig begin van bewijs van uw problemen met de autoriteiten kunt u niet voorleggen. Voorts is het eigenaardig te noemen dat u sinds augustus 2009 niet meer hield aan uw aanmeldingsplicht bij de rechtbank maar toch probleemloos tot november 2009 in uw winkel bleef werken zonder dat de politie naar u kwam zoeken. Dat de politie er niet zo zwaar aan tilt als u zich enkele keren niet zou aanmelden is weinig overtuigend, temeer u ervan werd verdacht banden te hebben met een terroristische organisatie zoals "ULFA".

Wat betreft de problemen die u kende met "ULFA" kunnen er ook enkele bedenkingen worden gemaakt waardoor ook de geloofwaardigheid van dit gedeelte van uw asielrelaas op de helling komt te

staan. Zo is het merkwaardig dat u de juiste benaming van de afkorting "ULFA" verkeerd spelde. Zo beweerde u dat de "ULFA" "United Nation Front of Assam" betekent, terwijl dit in werkelijkheid "United Liberation Front of Assam" heet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gezien u sinds 1997 twee maal per maand door dezelfde organisatie werd bedreigd kan toch worden aangenomen dat u op zijn minst de juiste benaming kan geven van die organisatie. Verder werd er in het gehoor gepeild wat uw problemen met "ULFA" precies inhielden. U stelde dat die mensen naar uw winkel kwamen om informatie over andere handelaars te verkrijgen en om geld te eisen. Het feit dat u in uw winkel ook door "ULFA" werd geslagen en met de dood werd bedreigd bleken de ergste incidenten te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Pas toen u werd gevraagd of u ooit door "ULFA" werd ontvoerd, zoals u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde, bevestigt u dat u ook door "ULFA" ontvoerd werd en toen door hen geslagen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dat u hierover geen spontane verklaringen kunt afleggen wijst op een ingestudeerd karakter van uw ingeroepen problemen met "ULFA" en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder legde u ongeloofwaardige verklaringen af over uw reisweg naar Europa. U verklaarde vanuit Delhi het vliegtuig te hebben genomen naar Frankfurt, in Frankfurt zou de smokkelaar het vals paspoort waarmee u beweerde te zijn gereisd aan de grenscontrole te hebben voorgelegd. Dit als verklaring waarom u eigenlijk niets wist te vertellen over het paspoort waarmee u reisde. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het voor personen die vanuit India Duitsland binnenreizen onmogelijk is dat zij niet persoonlijk hun identiteitsdocumenten dienen voor te leggen. Ook kan er verwacht worden dat u grondig zou voorbereid zijn over het doel van uw reis, het soort visum waarmee u reisde en wie er voor u borg stond opdat u naar India zou terugkeren. De manier waarop u volgens uw verklaringen de Schengenzone bent binnengereisd is aldus ongeloofwaardig en doet vermoeden dat u met uw eigen reisdocumenten heeft gereisd, wat de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor de autoriteiten dan ook ondermijnt.

De door u voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Zij vormen onvoldoende bewijs van uw identiteit en uw recent verblijf in Assam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker "is niet akkoord met deze beslissing en zeker niet met de motivering ervan waarbij hem het statuut als vluchteling in de zin van de conventie van Genève en het subsidiaire beschermingsstatuut werd geweigerd" en onderwerpt de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het middel zal dan ook verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1.1. Verzoeker toont ter terechtzitting een oud paspoort uitgereikt in 1999 waarmee hij niet reisde ook al had hij de bedoeling zaken te doen met het buitenland. Uit de originele belastingsdocumenten blijkt dat hij tot 1999 belastingen betaalde. Verzoeker verklaart ter terechtzitting geen origineel nieuw paspoort te bezitten. Dit klemt te meer nu hij zijn reisweg niet aantoot terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door

geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Hij heeft geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij naar Frankfurt reisde en de douane passeerde. Bovendien verklaarde verzoeker dat de smokkelaar het paspoort voorlegde tijdens de controle in Duitsland. Echter, uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het voor personen die vanuit India Duitsland binnenkomen onmogelijk is dat zij hun paspoort niet dienen voor te leggen. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.2. Verzoeker stelt als eigenaar van een winkel vervolging te vrezen door enerzijds aanhangers van de ULFA (United Liberation Front of Assam) die hem afpersten en ontvoerd hebben en anderzijds door de Indiase politie die hem verdenkt van banden met de ULFA en *“meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling”*.

3.3. Verzoeker legt geen enkel objectief element voor ter staving van zijn beweringen en persoonlijke problemen, niettegenstaande de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3.1. De waarachtigheid van verzoekers problemen met ULFA-aanhangers wordt onder meer ondergraven door verzoekers onbekendheid met de correcte benaming van de afkorting ULFA. Immers indien verzoeker sinds eind jaren '90 werd lastig gevallen en geslagen door de ULFA, door ULFA-aanhangers is ontvoerd, zijn winkel is vernield en hij door de politie werd vervolgd als aanhanger van deze beweging, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij de juiste benaming ervan kent. Overigens vergat verzoeker op het CGVS zijn ontvoering te melden. Pas nadat verzoeker werd gevraagd of hij ook ontvoerd werd door de ULFA, stelde hij *“ah ja”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) terwijl niet aannemelijk is dat dergelijke ernstige feiten kunnen vergeten worden indien ze waarachtig zouden zijn.

3.3.2. Voor zover enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen met de ULFA, kan zijn stereotiepe bewering *“als ik naar de politie zou gaan zouden ze mij vermoorden”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) geenszins zijn volledige gebrek aan initiatief inzake het verkrijgen van nationale bescherming vergoelijken. Evenmin kan verzoekers verklaring *“ik ken daar niemand ik heb geen familie, wou in buitenland leven opbouwen (...) omdat ik wegliep, ULFA zou mij overal vinden”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), het gebrek aan een intern vluchtalternatief aannemelijk maken. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij, voor zover nodig, zijn lokale problemen met de ULFA niet kon vermijden door zich elders in India te hervestigen.

3.4. De waarachtigheid van verzoekers problemen met de Indiase politie wordt vooreerst gehypothetheerd door de ongeloofwaardigheid van de oorzaak ervan, met name zijn contact met ULFA-aanhangers. Dit klemte te meer nu verzoeker strijdige verklaringen aflegde over de voorwaarden bij zijn eerste vrijlating en bijgevolg ook over de datum waarop hij zich voor de laatste keer bij de rechtbank aanmeldde. Zo stelde hij aanvankelijk dat hij zich één keer per maand diende te melden bij de rechtbank om even later te verklaren dat hij de eerste maal zonder voorwaarden werd vrijgelaten en situeerde hij zijn laatste aanmelding bij de rechtbank anderhalf jaar na zijn tweede arrestatie in november 2008, dan wel in augustus 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Tot slot is verzoekers beweerde vervolging door

de politie strijdig met het feit dat hij tot november 2009 ongestoord in zijn winkel kon werken ondanks het feit dat hij zich niet meer aanmeldde bij de rechtbank.

3.5. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het louter aanhalen van een vrees voor vervolging en het herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.6. De overige neergelegde documenten, met name de income-tax clearance certificate en de 'identity card' van de 'Department of Labour and Employment' kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker voert aan dat *“de bestreden beslissing een schending is van het subsidiaire beschermingsstatuut en de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing motiveert niet waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus”*.

4.1.1. Echter, de commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 28 mei 2008, nr. 11.903).

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.2.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK